

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

WPROWADZENIE

Komitet Regionów, na podstawie art. 306 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przyjął niniejszy regulamin wewnętrzny w dniu 31 stycznia 2014 r.

UWAGA WSTĘPNA

Nazwy funkcji i stanowisk, o których mowa w niniejszym regulaminie, odnoszą się zarówno do osób płci żeńskiej, jak i męskiej.

TYTUŁ I

CZŁONKOWIE I ORGANY KOMITETU

ROZDZIAŁ 1

Organy Komitetu

Artykuł 1

Organy Komitetu

Organami Komitetu są: Zgromadzenie Plenarne, Przewodniczący, Prezydium, Konferencja Przewodniczących i komisje.

ROZDZIAŁ 2

Członkowie Komitetu

Artykuł 2

Status członków i zastępców

Zgodnie z art. 300 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej członkowie Komitetu i ich zastępcy są przedstawicielami społeczności regionalnych i lokalnych. Posiadają mandat wyborczy społeczności regionalnej lub lokalnej albo są odpowiedzialni politycznie przed zgromadzeniem pochodzącym z wyboru. W wykonywaniu swoich obowiązków nie mogą być związani żadnymi instrukcjami. Pełnią swe funkcje całkowicie niezależnie, kierując się ogólnym interesem Unii.

Artykuł 3

Kadencja

1. Kadencja członka lub zastępcy członka rozpoczyna się w dniu, w którym jego mianowanie przez Radę staje się skuteczne.
2. Kadencja członka lub zastępcy kończy się w wyniku złożenia rezygnacji, wygaśnięcia mandatu warunkującego jego mianowanie lub w wyniku śmierci.
3. Osoba składająca rezygnację musi powiadomić o tym pisemnie Przewodniczącego Komitetu, podając datę, z którą rezygnacja staje się skuteczna. Przewodniczący informuje o tym fakcie Radę, która potwierdza wakat i rozpoczyna procedurę powołania następcy.
4. Członek lub zastępca, którego kadencja kończy się z powodu wygaśnięcia mandatu będącego podstawą jego mianowania, niezwłocznie zawiadamia o tym na piśmie Przewodniczącego Komitetu.
5. W wypadkach wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu Rada mianuje następcę na pozostały okres kadencji.

Artykuł 4

Przywileje i immunitety

Członkowie i ich należycie upoważnieni zastępcy korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Udział członków i zastępców

1. Każdy członek, który nie może wziąć udziału w sesji plenarnej, może być reprezentowany przez zastępcę ze swojej delegacji krajowej, także na okres ograniczony do określonych dni sesji plenarnej. Wszyscy członkowie lub ich należycie upoważnieni zastępcy powinni podpisać listę obecności.
2. Każdy członek, który nie może wziąć udziału w posiedzeniu komisji lub w jakimkolwiek innym posiedzeniu zatwierdzonym przez Prezydium, może być reprezentowany przez innego członka lub zastępcę ze swojej delegacji krajowej, grupy politycznej lub grupy międzyregionalnej. Wszyscy członkowie lub ich należycie upoważnieni zastępcy powinni podpisać listę obecności.
3. Członek lub zastępca wpisani na listę zastępców członków grupy roboczej utworzonej na mocy art. 37 lub 62 mogą zastępować każdego członka tej grupy roboczej należącego do ich grupy politycznej.
4. Zastępca lub członek zastępujący innego członka może przyjąć pełnomocnictwo tylko od jednego członka. Zastępcy lub członkowi zastępującemu innego członka przysługują na danym posiedzeniu takie same uprawnienia jak członkowi zwykłemu. O udzieleniu pełnomocnictwa do głosowania należy powiadomić Sekretariat Generalny, przestrzegając wymaganego trybu powiadamiania. Powiadomienie powinno wpłynąć najpóźniej w dniu poprzedzającym posiedzenie.
5. Każda sesja plenarna daje podstawę do zwrotu kosztów tylko jednej osobie: albo członkowi, albo jego zastępcy. Prezydium reguluje tę kwestię szczegółowo w przepisach wykonawczych dotyczących kosztów podróży i diet.
6. Zastępca wyznaczony na sprawozdawcę może przedstawić projekt opinii, za który jest odpowiedzialny, na sesji plenarnej, której porządek obrad przewiduje rozpatrzenie tego projektu opinii, nawet jeśli członek, którego był zastępcą, również jest obecny na tym posiedzeniu. Członek może udzielić zastępcy pełnomocnictwa do głosowania na czas rozpatrywania projektu opinii. O udzieleniu pełnomocnictwa do głosowania należy przed danym posiedzeniem powiadomić na piśmie sekretarza generalnego.
7. Bez uszczerbku dla przepisów art. 23 ust. 1, wszelkie pełnomocnictwo traci ważność z chwilą, gdy członek, który go udzielił, przestaje być członkiem Komitetu.

Artykuł 6

Pełnomocnictwo do głosowania

Z zastrzeżeniem wypadków przewidzianych w art. 5 i 31, prawa do głosowania nie można przekazywać innej osobie.

Artykuł 7

Delegacje krajowe i grupy polityczne

Delegacje krajowe i grupy polityczne przyczyniają się w wyważony sposób do organizacji prac Komitetu.

Artykuł 8

Delegacje krajowe

1. Członkowie i zastępcy członków pochodzący z jednego państwa członkowskiego stanowią delegację krajową. Każda delegacja krajowa ustanawia swoją organizację wewnętrzną i wybiera przewodniczącego. Nazwisko przewodniczącego podaje się oficjalnie Przewodniczącemu Komitetu.
2. Sekretarz generalny ustanawia w ramach administracji Komitetu system wsparcia delegacji krajowych, który pozwala również każdemu członkowi z osobna otrzymywać informacje i pomoc w jego języku urzędowym. System ten podlega kompetencjom konkretnego działu składającego się z urzędników lub innych pracowników Komitetu Regionów i zapewnia delegacjom krajowym możliwość odpowiedniego korzystania z infrastruktury Komitetu. Sekretarz generalny udostępnia delegacjom krajowym m.in. stosowne środki umożliwiające im odbywanie posiedzeń bezpośrednio przed sesją plenarną lub w jej trakcie.
3. Delegacje krajowe korzystają również z pomocy koordynatorów krajowych, którzy nie są pracownikami Sekretariatu Generalnego. Ułatwiają oni członkom sprawowanie mandatu w Komitecie.

4. Koordynatorzy krajowi są należycie wspierani przez sekretarza generalnego, który m.in. umożliwia im odpowiednie korzystanie z infrastruktury Komitetu.

Artykuł 9

Grupy polityczne i członkowie niezrzeszeni

1. Członkowie i zastępcy mogą tworzyć grupy odzwierciedlające podobieństwo ich poglądów politycznych. Warunki przystąpienia do grup politycznych są określone przez właściwy wewnętrzny regulamin każdej z nich.
2. Do utworzenia grupy politycznej wymaga się minimalnie osiemnastu członków Komitetu lub zastępców, reprezentujących łącznie co najmniej jedną piątą państw członkowskich, przy czym co najmniej połowę tej liczby muszą stanowić członkowie. Członek lub zastępca może należeć tylko do jednej grupy politycznej. Grupa polityczna zostaje rozwiązana, jeżeli liczba jej członków spadnie poniżej liczby wymaganej do jej utworzenia.
3. Przewodniczący Komitetu musi zostać powiadomiony, w drodze oświadczenia, o utworzeniu i rozwiązaniu grupy politycznej oraz o jakiegokolwiek innej zmianie jej dotyczącej. W oświadczeniu o utworzeniu grupy politycznej należy podać jej nazwę, członków oraz skład jej prezydium.
4. Każda grupa polityczna dysponuje sekretariatem, którego pracownicy są częścią personelu Sekretariatu Generalnego. Grupy polityczne mogą przedstawiać organowi powołującemu propozycje dotyczące wyboru pracowników sekretariatów, ich zatrudnienia, awansu lub przedłużania im umów. Organ powołujący podejmuje decyzję po wysłuchaniu przewodniczącego danej grupy politycznej.
5. Sekretarz generalny zapewnia grupom politycznym i ich organom stosowne zasoby do odbywania posiedzeń, prowadzenia działalności, wydawania publikacji i funkcjonowania ich sekretariatu. W budżecie określa się fundusze udostępniane każdej grupie politycznej. Grupy polityczne i ich sekretariaty mogą w odpowiedni sposób korzystać z infrastruktury Komitetu.
6. Grupy polityczne i ich prezydium mogą się zbierać tuż przed sesjami plenarnymi lub w ich trakcie. Dwa razy w roku grupy polityczne mogą odbywać posiedzenie nadzwyczajne. Koszty podróży i pobytu zastępcy biorącego udział w takich posiedzeniach podlegają refundacji, jeżeli reprezentuje on członka ze swojej grupy politycznej.
7. Członkowie niezrzeszeni korzystają z pomocy administracyjnej. Jej zasady ustalane są przez Prezydium na podstawie propozycji sekretarza generalnego.

Artykuł 10

Grupy międzyregionalne

Członkowie i zastępcy mogą tworzyć grupy międzyregionalne. O ich utworzeniu informuje się Przewodniczącego Komitetu. Grupy międzyregionalne tworzy się zgodnie z odpowiednimi przepisami na podstawie decyzji Prezydium.

TYTUŁ II

ORGANIZACJA I FUNKCJONOWANIE KOMITETU

ROZDZIAŁ I

Zwołanie Komitetu i jego ukonstytuowanie się

Artykuł 11

Zwołanie pierwszego posiedzenia

Po każdym odnowieniu składu na kolejną pięcioletnią kadencję Komitet zwoływany jest przez ustępującego Przewodniczącego lub, gdy jest to niemożliwe, przez ustępującego pierwszego wiceprzewodniczącego lub, gdy jest to niemożliwe, przez ustępującego najstarszego wiceprzewodniczącego lub, gdy i to jest niemożliwe, przez najstarszego członka i zbiera się najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od mianowania członków przez Radę.

Członek sprawujący tymczasowo funkcję Przewodniczącego zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego artykułu reprezentuje w tym okresie Komitet, prowadzi sprawy bieżące i przewodniczy pierwszemu posiedzeniu jako Przewodniczący tymczasowy.

Wraz z czterema najmłodszymi obecnymi członkami i sekretarzem generalnym Komitetu stanowi on tymczasowe Prezydium.

Artykuł 12

Ukonstytuowanie się Komitetu i sprawdzenie pełnomocnictw członków

1. Na pierwszym posiedzeniu tymczasowy Przewodniczący przekazuje Komitetowi komunikat Rady w sprawie mianowania członków i zdaje sprawę ze swoich czynności w zakresie reprezentowania Komitetu oraz prowadzenia spraw bieżących. Może też dokonać weryfikacji – jeśli zostanie zgłoszony taki wniosek – mianowania i pełnomocnictw członków, zanim stwierdzi ukonstytuowanie się Komitetu na nową kadencję.
2. Prezydium tymczasowe sprawuje swoje funkcje do momentu ogłoszenia wyników wyboru członków Prezydium.

ROZDZIAŁ 2

Zgromadzenie Plenarne

Artykuł 13

Zadania Zgromadzenia Plenarnego

Komitet zbiera się na Zgromadzeniu Plenarnym. Główne zadania Zgromadzenia Plenarnego są następujące:

- a) przyjmowanie opinii, raportów i rezolucji;
- b) zatwierdzanie projektu preliminarza dochodów i wydatków Komitetu;
- c) zatwierdzanie programu politycznego Komitetu na początku każdej kadencji;
- d) wybór Przewodniczącego, pierwszego wiceprzewodniczącego i innych członków Prezydium;
- e) ustanawianie komisji;
- f) przyjmowanie i zmiana regulaminu wewnętrznego Komitetu;
- g) podejmowanie decyzji w sprawie wniesienia skargi lub wniosku interwencyjnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; decyzja taka podejmowana jest po sprawdzeniu kworum na podstawie art. 21 ust. 1 zdanie pierwsze, większością oddanych głosów, na wniosek Przewodniczącego Komitetu bądź właściwej komisji, zgodnie z art. 58 i 59; jeśli taka decyzja zostanie podjęta, Przewodniczący wnosi skargę w imieniu Komitetu.

Artykuł 14

Zwołanie Zgromadzenia Plenarnego

1. Przewodniczący Komitetu zwołuje Zgromadzenie Plenarne przynajmniej raz na kwartał. Prezydium powinno ustalić harmonogram sesji plenarnych w ciągu trzeciego kwartału poprzedniego roku. Sesja plenarna może być rozłożona na jeden dzień lub na kilka dni obrad.
2. Na pisemny wniosek co najmniej jednej czwartej członków Przewodniczący ma obowiązek zwołać nadzwyczajną sesję plenarną, która musi odbyć się najwcześniej tydzień, a najpóźniej miesiąc po złożeniu takiego wniosku. We wniosku należy określić sprawę do rozpatrzenia na nadzwyczajnej sesji plenarnej. W porządku obrad tej sesji plenarnej nie może się znaleźć żadna inna kwestia.

Artykuł 15

Porządek obrad sesji plenarnej

1. Prezydium przygotowuje wstępny projekt porządku obrad, który zawiera tymczasowy wykaz projektów opinii, raportów i rezolucji do rozpatrzenia na drugiej z kolei najbliższej sesji plenarnej, jak również wszelkich innych dokumentów będących przedmiotem decyzji (dokumenty do decyzji).
2. Przynajmniej na dwadzieścia jeden dni roboczych przed otwarciem sesji plenarnej drogą elektroniczną udostępnia się członkom i ich zastępcom projekt porządku obrad, do którego dołączone są wymienione w nim dokumenty do decyzji; dokumenty są udostępniane członkom i zastępcom w ich językach urzędowych.
3. Projekty opinii, raportów i rezolucji są wpisywane do porządku obrad w kolejności, w której zostały zatwierdzone przez komisje lub przedłożone zgodnie z regulaminem wewnętrznym, przy czym należy zachować spójność pod względem treści kolejnych punktów.

4. W szczególnych i należyście uzasadnionych wypadkach, kiedy niemożliwe jest dotrzymanie terminu określonego w ust. 2 niniejszego artykułu, Przewodniczący może włączyć do porządku obrad dany dokument do decyzji, pod warunkiem że jego tekst został przekazany członkom i zastępcom w ich języku urzędowym przynajmniej tydzień przed otwarciem sesji plenarnej. Na stronie tytułowej tego dokumentu do decyzji Przewodniczący powinien wyjaśnić przyczynę zastosowania takiej procedury.
5. Poprawki w formie pisemnej do projektu porządku obrad muszą dotrzeć do sekretarza generalnego najpóźniej na trzy dni robocze przed otwarciem sesji plenarnej.
6. Na posiedzeniu bezpośrednio poprzedzającym otwarcie sesji plenarnej Prezydium zatwierdza ostateczny projekt porządku obrad. Na posiedzeniu tym Prezydium może, decydując większością dwóch trzecich oddanych głosów, wpisać do porządku obrad sprawy pilne lub dotyczące aktualnych zagadnień, których rozpatrzenia nie można odłożyć do następnej sesji plenarnej.
7. Prezydium lub Zgromadzenie Plenarne, na wniosek Przewodniczącego, grupy politycznej lub 32 członków, może przed przystąpieniem do głosowania nad poprawkami postanowić o:

— przeniesieniu rozpatrzenia dokumentu do decyzji na jedną z kolejnych sesji,

albo

— odesłaniu dokumentu do decyzji do ponownego rozpatrzenia przez właściwą komisję.

Przepisu tego nie stosuje się w wypadku, gdy wyznaczony przez Radę, Komisję lub Parlament Europejski termin nie pozwala na odroczenie przyjęcia dokumentu do decyzji.

Do dokumentu do decyzji, który został przeniesiony na jedną z kolejnych sesji plenarnych, dołączone są wszystkie zgłoszone do niego we właściwym trybie poprawki. Bez uszczerbku dla art. 24 ust. 2 lit. a), przełożenie głosowania nie jest równoznaczne z określeniem nowego terminu zgłaszania poprawek.

W wypadku odesłania dokumentu do właściwej komisji wszystkie zgłoszone do niego poprawki stają się nieaktualne, zaś sprawozdawca ocenia, w jakim stopniu ich treść:

— wymaga uprzedniej zmiany tekstu przez sprawozdawcę, z uwzględnieniem harmonogramu procedury,

i/lub

— może stanowić powód do zgłoszenia poprawek przez sprawozdawcę, zgodnie z procedurą w zakresie poprawek przewidzianą dla komisji.

Dokument zostaje wpisany do porządku obrad komisji do decyzji.

Artykuł 16

Otwarcie sesji plenarnej

Przewodniczący otwiera sesję plenarną i przedstawia do zatwierdzenia ostateczny projekt porządku obrad.

Artykuł 17

Publiczność, osobistości z zewnątrz i osobistości zaproszone do zabrania głosu, czas na aktualne zagadnienia

1. Sesje Zgromadzenia Plenarnego są otwarte dla publiczności, chyba że postanowi ono inaczej w odniesieniu do całej sesji lub konkretnego punktu porządku obrad.
2. W sesjach plenarnych mogą uczestniczyć przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Mogą oni zostać poproszeni o zabranie głosu w trakcie sesji.
3. Z inicjatywy własnej lub na wniosek Prezydium Przewodniczący może również zapraszać osobistości z zewnątrz do udziału w sesjach plenarnych i do zabrania głosu. Po takich wystąpieniach może nastąpić dyskusja ogólna, do której stosują się ogólne przepisy dotyczące czasu wypowiedzi.
4. Zgodnie z art. 15 ust. 1 i 6 Prezydium może zaproponować Zgromadzeniu Plenarnemu przeprowadzenie dyskusji ogólnej o aktualnych kwestiach politycznych mających skutki regionalne i lokalne (czas na aktualne zagadnienia). W odniesieniu do przebiegu tej dyskusji zastosowanie mają ogólne przepisy dotyczące czasu wypowiedzi.

Artykuł 18

Normy postępowania i czas wypowiedzi

1. Bez uszczerbku dla swobody wypowiedzi, postępowanie członków odznacza się wzajemnym szacunkiem, opiera się na wartościach i zasadach określonych w podstawowych aktach Unii Europejskiej, cechuje się poszanowaniem powagi Komitetu i nie powoduje zakłóceń w sprawnym przebiegu prac organów Komitetu ani też nie narusza spokoju w budynkach Komitetu.
2. Na początku sesji plenarnej Zgromadzenie Plenarne ustala na podstawie propozycji Prezydium czas wypowiedzi przewidziany dla każdego punktu porządku obrad. Podczas sesji plenarnej Przewodniczący podejmuje, z inicjatywy własnej lub na wniosek członka, decyzję o ograniczeniu czasu wypowiedzi.
3. Na wniosek Prezydium Przewodniczący może zaproponować Zgromadzeniu Plenarnemu podział przewidzianego czasu wypowiedzi między grupy polityczne i delegacje krajowe, zarówno w przypadku dyskusji na tematy ogólne, jak i szczegółowe.
4. Czas wypowiedzi jest ograniczony do jednej minuty w przypadku wystąpień w sprawie protokołu, wniosków formalnych oraz zmian do ostatecznego projektu porządku obrad lub zmian do porządku obrad.
5. Jeżeli zabierający głos przekroczy limit swojego czasu wypowiedzi, Przewodniczący może, po upomnieniu go, odebrać mu głos.
6. Członek może złożyć wniosek o zamknięcie dyskusji; wniosek ten Przewodniczący poddaje pod głosowanie.

Artykuł 19

Lista mówców

1. Członkowie, którzy pragną zabrać głos, są wpisywani na listę mówców w kolejności zgłoszeń. Przewodniczący udziela głosu na podstawie tej listy. Czuwa nad tym, by w miarę możliwości głos zabierali na przemian mówcy reprezentujący różne opcje polityczne i pochodzący z różnych delegacji krajowych.
2. Pierwszeństwo głosu może zostać przyznane sprawozdawcy właściwej komisji oraz przedstawicielom grup politycznych i delegacji krajowych, którzy pragną zabrać głos w imieniu swojej grupy lub delegacji.
3. Nikt nie może przemawiać więcej niż dwa razy w tej samej sprawie, chyba że uzyska pozwolenie Przewodniczącego. Jednakże przewodniczący i sprawozdawcy danych komisji mogą wystąpić z wnioskiem o udzielenie im zgody na wystąpienie, którego czas określa Przewodniczący.

Artykuł 20

Wnioski formalne

1. Należy udzielić głosu członkowi, który chciałby przedstawić wniosek formalny lub zwrócić uwagę Przewodniczącego na fakt nieprzestrzegania regulaminu wewnętrznego. Wniosek musi być związany z dyskutowaną kwestią lub z porządkiem obrad.
2. Prośby o udzielenie głosu w celu zgłoszenia wniosku formalnego mają pierwszeństwo przed wszelkimi innymi prośbami o udzielenie głosu.
3. W sprawie wniosków formalnych Przewodniczący rozstrzyga niezwłocznie, stosując się do przepisów regulaminu wewnętrznego. Po powołaniu się na regulamin Przewodniczący ogłasza swoją decyzję; w sprawie tej decyzji nie przeprowadza się głosowania.

Artykuł 21

Kworum

1. Za kworum Zgromadzenia Plenarnego uznaje się obecność więcej niż połowy członków. Kworum jest sprawdzane na wniosek członka i pod warunkiem, że przynajmniej piętnastu członków głosuje za wnioskiem o stwierdzenie kworum. Dopóki nie zostanie zgłoszony wniosek o stwierdzenie kworum, wszystkie głosowania są ważne bez względu na liczbę obecnych. Przed przystąpieniem do sprawdzenia kworum Przewodniczący może zawiesić obrady na maksymalnie dziesięć minut. Członków, którzy wnioskowali o stwierdzenie kworum, zalicza się w poczet obecnych, nawet jeśli nie ma ich już na sali posiedzeń. Jeżeli liczba obecnych członków wynosi mniej niż piętnastu, Przewodniczący może stwierdzić, że kworum nie zostało osiągnięte.

2. Jeżeli stwierdzono brak kworum, wszystkie punkty porządku obrad, w sprawie których wymagane jest głosowanie, zostają odłożone na następny dzień obrad, w którym Zgromadzenie Plenarne, bez względu na liczbę obecnych członków, może głosować prawomocnie w sprawie punktów, które zostały przeniesione. Wszystkie decyzje i głosowania z danego posiedzenia sprzed sprawdzenia kworum pozostają ważne.

Artykuł 22

Głosowanie

1. Zgromadzenie Plenarne podejmuje decyzje większością oddanych głosów, chyba że przepisy regulaminu wewnętrznego stanowią inaczej.
2. Ważne formy głosowania to: głos za, głos przeciw lub wstrzymanie się od głosu. Przy obliczaniu większości uwzględnia się tylko głosy za i głosy przeciw. W razie równości głosów uważa się, że tekst lub propozycja poddane pod głosowanie zostały odrzucone.
3. Prawo do głosowania jest prawem osobistym. Członkowie głosują wyłącznie indywidualnie i osobiście.
4. Jeżeli wynik liczenia głosów zostanie zakwestionowany, głosowanie może być powtórzone na polecenie Przewodniczącego lub na wniosek członka, pod warunkiem że przynajmniej piętnastu członków głosuje za tym wnioskiem.
5. Na wniosek Przewodniczącego, grupy politycznej lub 32 członków, zgłoszony przed zatwierdzeniem ostatecznego porządku obrad, Zgromadzenie Plenarne może w odniesieniu do jednego punktu lub kilku punktów porządku obrad zadecydować o głosowaniu imiennym, które zostanie odnotowane w protokole sesji plenarnej. Głosowania imiennego nie stosuje się w wypadku głosowania nad poprawkami, chyba że Zgromadzenie Plenarne postanowi inaczej.
6. W wypadku gdy przedmiotem głosowania są decyzje dotyczące osób, na wniosek Przewodniczącego, grupy politycznej lub 32 członków może zostać zarządzone głosowanie tajne.
7. Przewodniczący może zdecydować w każdej chwili, że głosowanie odbędzie się za pomocą aparatury elektronicznej.

Zapis liczbowego wyniku głosowania elektronicznego jest publicznie dostępny po sesji plenarnej.

Artykuł 23

Zgłaszanie poprawek

1. Tylko członkowie i należycie upoważnieni zastępcy mogą zgłaszać poprawki do dokumentów do decyzji, zgodnie z obowiązującymi zasadami przedkładania poprawek. Prawo takie ma także – wyłącznie w odniesieniu do opracowanej przez siebie opinii – każdy nieposiadający upoważnienia zastępcy powołany na sprawozdawcę.

Z prawa do składania poprawek na sesję plenarną może korzystać albo członek, albo jego należycie upoważniony zastępca. Poprawki przepisowo zgłoszone przed wygaśnięciem mandatu członka lub zastępcy członka Komitetu bądź też przed udzieleniem lub wycofaniem pełnomocnictwa zachowują ważność.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 27 ust. 1, poprawki do dokumentów do decyzji muszą zostać przedstawione bądź przez grupę polityczną, bądź też przez co najmniej sześciu członków lub należycie upoważnionych zastępców i muszą zawierać ich nazwiska. Delegacje krajowe liczące mniej niż sześciu członków mogą zgłaszać poprawki pod warunkiem, że zgłaszają je wszyscy członkowie lub należycie upoważnieni zastępcy należący do danej delegacji i że na poprawkach figurują ich nazwiska.
3. Poprawki muszą zostać złożone do godz. 15.00 w dniu przypadającym na jedenaste dni roboczych przed otwarciem sesji plenarnej i muszą być dostępne w formie elektronicznej zaraz po ich przetłumaczeniu, a przynajmniej na cztery dni robocze przed otwarciem sesji plenarnej.

Poprawki po przetłumaczeniu są najpierw przekazywane sprawozdawcy, tak aby umożliwić mu przekazanie jego poprawek do Sekretariatu Generalnego przynajmniej na trzy dni robocze przed otwarciem sesji plenarnej. Poprawki sprawozdawcy muszą wyraźnie odnosić się do jednej poprawki lub kilku poprawek, o których mowa w akapicie pierwszym i które sprawozdawca powinien wskazać. Poprawki sprawozdawcy są dostępne w przeddzień otwarcia sesji plenarnej.

Jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 4, Przewodniczący może zadecydować o odroczeniu ostatecznej daty zgłaszania poprawek i wyznaczyć ją na termin przypadający najpóźniej na trzy dni robocze przed otwarciem sesji plenarnej. Zwykły termin zgłaszania poprawek nie odnosi się także do poprawek dotyczących spraw pilnych w rozumieniu art. 15 ust. 6.

4. Wszystkie poprawki są dostarczane członkom przed rozpoczęciem sesji plenarnej.

Artykuł 24

Postępowanie z poprawkami

1. Procedura głosowania jest następująca:

- a) najpierw poddaje się pod głosowanie poprawki dotyczące projektu dokumentu. Poprawki mają pierwszeństwo przed tekstem, którego dotyczą;
- b) następnie głosuje się nad całością tekstu w brzmieniu, które uzyskał on po uwzględnieniu ewentualnych poprawek.

2. Zasady głosowania:

- a) Poprawki kompromisowe

Jeżeli zgłoszono jedną poprawkę lub kilka poprawek w odniesieniu do danej części dokumentu do decyzji, Przewodniczący, sprawozdawca lub autorzy tych poprawek mogą w drodze wyjątku zaproponować poprawki kompromisowe. Poprawki te są poddawane pod głosowanie w pierwszej kolejności.

Jeżeli sprawozdawca lub jeden z autorów pierwotnych poprawek wyrazi sprzeciw wobec zaproponowanej poprawki kompromisowej, nie poddaje się jej pod głosowanie.

- b) Głosowanie łączne

Przed przyjęciem lub odrzuceniem danej poprawki Przewodniczący może zarządzić głosowanie łączne nad grupą poprawek, których treść lub cele są podobne (głosowanie łączne). Poprawki te mogą dotyczyć różnych części pierwotnego tekstu.

- c) Głosowanie blokowe

Jeśli chodzi o poprawki zgłoszone do projektu opinii, sprawozdawca tego projektu może przedstawić listę poprawek, których przyjęcie zaleca. Jeżeli wydane zostało takie zalecenie dotyczące głosowania, Przewodniczący może zarządzić łączne głosowanie nad niektórymi poprawkami objętymi tym zaleceniem (głosowanie blokowe). Każdy członek może także zalecenie zakwestionować – w takim wypadku musi określić, które poprawki powinny być przedmiotem odrębnego głosowania.

- d) Głosowanie rozłączne

Jeżeli tekst poddany pod głosowanie zawiera co najmniej dwa przepisy bądź zawiera odniesienia do co najmniej dwóch punktów albo też daje się podzielić na co najmniej dwie części o różnym znaczeniu lub wartości normatywnej, sprawozdawca, grupa polityczna, delegacja krajowa lub jeden z autorów poprawki mogą wnieść o przeprowadzenie głosowania rozłącznego.

Wniosek należy zgłosić najpóźniej na godzinę przed rozpoczęciem sesji plenarnej, chyba że Przewodniczący ustali inny termin. Decyzję w sprawie wniosku podejmuje Przewodniczący.

Głosowania rozłącznego nie dopuszcza się w wypadku poprawek kompromisowych i poprawek sprawozdawcy.

3. Głosowanie nad poprawkami

Poprawki są poddawane pod głosowanie w kolejności występowania danych punktów w całym tekście i według następujących kryteriów pierwszeństwa:

- poprawki kompromisowe, pod warunkiem że żaden z autorów pierwotnych poprawek nie wyrazi sprzeciwu,
- poprawki sprawozdawcy,
- inne poprawki.

Poprawki sprawozdawcy i poprawki kompromisowe, jeśli zostaną przyjęte, eliminują wszelkie poprawki, które były ich podstawą.

Jeżeli różni autorzy zgłosili co najmniej dwie identyczne poprawki, zostają one poddane pod głosowanie jako jedna poprawka.

4. W wypadku gdy co najmniej dwie poprawki wzajemnie wykluczające się dotyczą tej samej części tekstu, ta z nich, która w największym stopniu odchodzi od pierwotnego tekstu, ma pierwszeństwo i powinna zostać poddana pod głosowanie jako pierwsza.
5. Przewodniczący przed głosowaniem ogłasza, czy przyjęcie poprawki pociąga za sobą wyeliminowanie jakiejś innej poprawki bądź kilku innych poprawek ze względu na to, że poprawki te wzajemnie się wykluczają – jeśli dotyczą tego samego fragmentu tekstu – albo wprowadzają sprzeczność. Poprawka zostaje uznana za wyeliminowaną, jeżeli jest niezgodna z wcześniejszym głosowaniem nad tą samą opinią. Jeżeli autorzy poprawki nie zgadzają się z decyzją Przewodniczącego w tej sprawie, o poddaniu tej poprawki pod głosowanie decyduje Zgromadzenie Plenarne.
6. Jeżeli tekst jako całość nie uzyska większości oddanych głosów w ostatecznym głosowaniu, Zgromadzenie Plenarne postanawia, czy projekt opinii należy odesłać do właściwej komisji, czy go zarzucić. Sporządzenie opinii zostaje uznane za bezcelowe, jeśli harmonogram międzyinstytucjonalny nie pozwala na dalsze dyskusje. Przewodniczący Komitetu powiadamia o tym fakcie instytucję, która złożyła wniosek.

Jeśli projekt opinii został odesłany do właściwej komisji, powinna ona:

- poddać ponownie pod dyskusję i głosowanie projekt opinii z uwzględnieniem poprawek przyjętych na sesji plenarnej, albo
- wyznaczyć nowego sprawozdawcę i tym samym rozpocząć nowy proces opracowywania opinii,
- albo też odstąpić od opracowania opinii.

Artykuł 25

Spójność końcowego tekstu

Jeśli skutek przyjęcia poprawek, których nie uznano za wyeliminowane zgodnie z art. 24 ust. 5, lub skutek przyjęcia poprawki, która wymaga dokonania odpowiednich zmian w innych częściach tekstu, ucierpiała spójność końcowego tekstu, administracja – po konsultacji z grupami politycznymi, sprawozdawcą oraz autorem danej poprawki – wprowadza zmiany w celu przywrócenia spójności ostatecznego tekstu. Wszelka ewentualna ingerencja w tekst musi być ograniczona do ścisłego minimum niezbędnego do przywrócenia spójności. Członkowie zostaną poinformowani o wszelkich wprowadzonych zmianach.

Artykuł 26

Opinie pilne

W wypadkach niecierpiących zwłoki, gdy zwykły tryb nie pozwala na dotrzymanie terminu ustalonego przez Radę, Komisję lub Parlament Europejski i gdy właściwa komisja przyjęła swój projekt opinii jednoznacznie, Przewodniczący przekazuje ten projekt Radzie, Komisji i Parlamentowi Europejskiemu do wiadomości. Projekt opinii jest przedkładany do zatwierdzenia bez poprawek na następnej sesji Zgromadzenia Plenarnego. We wszystkich dokumentach dotyczących tego projektu należy zaznaczyć, że chodzi o opinię podlegającą trybowi pilnemu.

Artykuł 27

Procedury uproszczone

1. Projekty opinii lub projekty raportu, które komisja odpowiedzialna przyjęła jednoznacznie, są przedkładane Zgromadzeniu Plenarnemu do zatwierdzenia w proponowanej postaci, chyba że co najmniej 32 członków lub należycie upoważnionych zastępców bądź grupa polityczna zgłoszą do nich poprawkę, zgodnie z art. 23 ust. 3 zdanie pierwsze. W takim wypadku Zgromadzenie Plenarne rozpatruje tę poprawkę. Projekt opinii lub projekt raportu komisji jest przedstawiany przez sprawozdawcę na sesji plenarnej i może być przedmiotem dyskusji. Zostaje on przekazany członkom równocześnie z projektem porządku obrad.
2. Jeżeli komisja, której powierzono rozpatrzenie dokumentu, uzna, że nie wymaga on komentarzy ani zmian ze strony Komitetu, może zaproponować, by nie zgłaszać do niego żadnych zastrzeżeń. Propozycja ta zostaje przedłożona Zgromadzeniu Plenarnemu do przyjęcia w trybie bez dyskusji.

Artykuł 28

Zamknięcie sesji plenarnej

Przed zamknięciem sesji plenarnej Przewodniczący informuje o miejscu i dacie następnej sesji, jak również o punktach porządku obrad, które są już znane.

Artykuł 29

Symbole

1. Komitet Regionów uznaje i przyjmuje następujące symbole Unii Europejskiej:
 - a) flagę przedstawiającą krąg dwunastu złotych gwiazd na niebieskim tle;
 - b) hymn pochodzący z „Ody do radości” z IX Symfonii Ludwiga van Beethovena;
 - c) dewizę brzmiącą „Zjednoczeni w różnorodności”.
2. Komitet Regionów obchodzi Dzień Europy 9 maja.
3. Flaga wywieszona jest we wszystkich budynkach Komitetu Regionów, a ponadto jest eksponowana z okazji oficjalnych wydarzeń.
4. Hymn odgrywany jest przed każdą sesją inauguracyjną nową kadencję oraz na innych uroczystych posiedzeniach, zwłaszcza w celu uhonorowania szefów państw lub rządów lub też nowych członków mianowanych w następstwie rozszerzenia.

ROZDZIAŁ 3

Prezydium i Przewodniczący

Artykuł 30

Skład Prezydium

W skład Prezydium wchodzi:

- a) Przewodniczący;
- b) pierwszy wiceprzewodniczący;
- c) po jednym wiceprzewodniczącym na każde państwo członkowskie;
- d) dwudziestu ośmiu innych członków;
- e) przewodniczący grup politycznych.

Oprócz funkcji Przewodniczącego, pierwszego wiceprzewodniczącego i przewodniczących grup politycznych, stanowiska w Prezydium podzielone są w następujący sposób między delegacje krajowe:

- trzy stanowiska: Niemcy, Hiszpania, Francja, Włochy, Polska, Zjednoczone Królestwo,
- dwa stanowiska: Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Republika Czeska, Dania, Grecja, Irlandia, Litwa, Węgry, Niderlandy, Austria, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Finlandia, Szwecja,
- jedno stanowisko: Estonia, Cypr, Łotwa, Luksemburg, Malta, Słowenia.

Artykuł 31

Przedstawiciele członków Prezydium

1. Poszczególne delegacje krajowe wyznaczają ze swego grona członka lub zastępcę jako przedstawiciela *ad personam* dla każdego ze swych członków zasiadających w Prezydium, z wyjątkiem Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego.
2. Każda grupa polityczna wybiera ze swego grona członka lub zastępcę jako przedstawiciela *ad personam* swojego przewodniczącego.
3. Przedstawiciel *ad personam* ma prawo udziału w posiedzeniach, prawo zabierania głosu i prawo głosowania tylko wtedy, gdy reprezentuje wspomnianego członka Prezydium. O udzieleniu pełnomocnictwa do głosowania należy przed danym posiedzeniem powiadomić sekretarza generalnego, zgodnie z obowiązującą procedurą powiadamiania.

Artykuł 32

Zasady wyborów

1. Prezydium jest wybierane przez Zgromadzenie Plenarne na okres dwóch i pół roku.

- Wybory odbywają się pod kierownictwem Przewodniczącego tymczasowego, zgodnie z art. 11 i 12. Kandydatury muszą zostać zgłoszone na piśmie sekretarzowi generalnemu najpóźniej na godzinę przed rozpoczęciem sesji plenarnej. Warunkiem przeprowadzenia wyborów jest stwierdzenie kworum, o którym mowa w art. 21 ust. 1 zdanie pierwsze.

Artykuł 33

Wybór Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego

- Przed wyborami na stanowiska Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego kandydaci mogą skierować krótkie oświadczenie do Zgromadzenia Plenarnego. W tym celu dysponują oni jednakowo długim czasem wypowiedzi, ustalonym przez Przewodniczącego tymczasowego.
- Wybory Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego przeprowadzane są w odrębnych głosowaniach. Są oni wybierani większością oddanych głosów.
- Ważne formy głosowania to: głos za i wstrzymanie się od głosu. Tylko głosy za uwzględniane są przy sprawdzaniu, czy uzyskana została większość.
- Jeżeli żaden z kandydatów nie otrzyma większości głosów w pierwszej turze wyborów, organizowana jest druga tura; wybrany zostaje kandydat, który uzyska większą liczbę głosów. W razie równości głosów przystępuje się do losowania.

Artykuł 34

Wybory członków Prezydium

- Możliwe jest utworzenie wspólnej listy kandydatur tych delegacji krajowych, które przedstawiają tylko jednego kandydata na każde stanowisko przysługujące im w Prezydium. Lista ta może zostać przyjęta w jednym głosowaniu, większością oddanych głosów.

W wypadku gdy wspólna lista nie zostanie przyjęta lub gdy liczba kandydatów proponowanych przez daną delegację krajową na stanowiska przypadające jej w Prezydium przekroczy liczbę dostępnych stanowisk, każde z nich stanowi przedmiot odrębnego głosowania; zastosowanie mają wówczas zasady wyborów dotyczące Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego, zgodnie z art. 32 i art. 33 ust. 2–4.

- Przewodniczący grup politycznych wybrani przez poszczególne grupy są członkami Prezydium.

Artykuł 35

Wybór przedstawicieli

Przy wyborze kandydata na stanowisko w Prezydium, automatycznie wybiera się również jego przedstawiciela *ad personam*.

Artykuł 36

Wybory częściowe w celu obsadzenia zwolnionego mandatu członka Prezydium

Członek Prezydium lub jego przedstawiciel *ad personam*, którzy przestają sprawować mandat członka Komitetu lub ustępują ze stanowiska członka Prezydium, są zastępowani na pozostały okres kadencji, zgodnie z art. 30–35. Wybory częściowe w celu obsadzenia takiego zwolnionego mandatu odbywają się na sesji Zgromadzenia Plenarnego pod kierownictwem Przewodniczącego lub jednego z jego przedstawicieli, zgodnie z art. 39 ust. 3.

Artykuł 37

Zadania Prezydium

Zadania Prezydium są następujące:

- opracowywanie i przedstawianie Zgromadzeniu Plenarnemu programu politycznego Prezydium na początku jego kadencji i nadzorowanie jego wykonania; na zakończenie swojej kadencji Prezydium przedstawia Zgromadzeniu Plenarnemu sprawozdanie z realizacji swojego programu politycznego;
- organizacja i koordynacja prac Zgromadzenia Plenarnego i komisji;
- przyjmowanie, na podstawie propozycji przedstawionych przez komisje, ich rocznego programu prac;
- ogólne kompetencje w sprawach natury finansowej, organizacyjnej i administracyjnej dotyczących członków i zastępców; organizacja wewnętrzna Komitetu i jego Sekretariatu Generalnego, włączając w to również schemat organizacyjny i organy Komitetu;

- e) kompetencje w zakresie:
- ustanawiania grup roboczych, które składają się z członków Prezydium lub innych członków Komitetu i pełnią wobec Prezydium funkcję doradczą w sprawach szczegółowych; takie grupy robocze mogą liczyć do 12 członków,
 - zapraszania do udziału w posiedzeniach Prezydium innych członków Komitetu, z uwagi na ich wiedzę lub pełnioną przez nich funkcję, oraz osobistości z zewnątrz;
- f) zatrudnianie sekretarza generalnego oraz urzędników i innych pracowników wymienionych w art. 73;
- g) przedstawianie Zgromadzeniu Plenarnemu projektu preliminarza dochodów i wydatków Komitetu, zgodnie z art. 75;
- h) zezwalanie na posiedzenia poza zwyczajowym miejscem pracy;
- i) podejmowanie decyzji co do składu i zasad funkcjonowania grup roboczych, wspólnych komitetów tworzonych z krajami kandydującymi do członkostwa w UE lub innych organów politycznych, w których pracach uczestniczą członkowie Komitetu.

Wspólne komitety konsultacyjne tworzone są z przedstawicielami władz lokalnych i regionalnych z krajów kandydujących do UE, na podstawie przepisów określonych w układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu.

Członkowie wspólnych komitetów konsultacyjnych z krajów kandydujących do UE są oficjalnie wyznaczeni przez swój rząd, aby reprezentowali w tych gremiach swoje samorządy lokalne i regionalne. Decyzje we wspólnych komitetach konsultacyjnych podejmowane są wspólnie z przedstawicielami kraju partnerskiego, pod wspólnym przewodnictwem Komitetu Regionów i kraju kandydującego.

Wspólne komitety konsultacyjne powinny przygotowywać sprawozdania i zalecenia dotyczące dziedzin istotnych dla władz lokalnych w procesie rozszerzenia. Sprawozdania te mogą być także adresowane do rady stowarzyszenia.

- j) W wypadku gdy Zgromadzenie Plenarne nie jest w stanie podjąć rozstrzygnięcia w wymaganym terminie, Prezydium – po sprawdzeniu kworum na podstawie art. 38 ust. 2 zdanie pierwsze – podejmuje decyzję w sprawie wniesienia skargi lub wniosku interwencyjnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, czyniąc to większością oddanych głosów, na wniosek Przewodniczącego Komitetu bądź właściwej komisji, działających zgodnie z art. 58 i 59. Jeśli taka decyzja zostanie podjęta, Przewodniczący wnosi skargę w imieniu Komitetu i na najbliższej sesji plenarnej zwraca się do Zgromadzenia Plenarnego o podjęcie decyzji o utrzymaniu skargi. Jeśli po sprawdzeniu kworum, zgodnie z art. 21 ust. 1 zdanie pierwsze, Zgromadzenie Plenarne większością głosów wymaganą w art. 13 lit. g) wypowie się przeciwko skardze, wówczas Przewodniczący ją wycofuje.

Artykuł 38

Zwołanie Prezydium, kworum i podejmowanie decyzji

1. Prezydium jest zwoływane przez Przewodniczącego, który wyznacza datę posiedzenia i porządek obrad w porozumieniu z pierwszym wiceprzewodniczącym. Prezydium zbiera się przynajmniej raz na kwartał lub w czternaście dni po otrzymaniu na piśmie wniosku popartego przynajmniej przez jedną czwartą swych członków.
2. Na posiedzeniach Prezydium za kworum uznaje się obecność przynajmniej połowy członków. Kworum jest stwierdzane na wniosek członka i pod warunkiem, że co najmniej sześciu członków głosuje za wnioskiem o sprawdzenie kworum. Dopóki nie zostanie złożony wniosek o sprawdzenie kworum, wszystkie głosowania są ważne bez względu na liczbę obecnych. Jeżeli stwierdzi się brak kworum, Prezydium może prowadzić obrady, ale głosowania odkłada się na kolejne posiedzenie.
3. Decyzje są podejmowane większością oddanych głosów, chyba że niniejszy regulamin stanowi inaczej. Zastosowanie mają tu przepisy art. 22 ust. 2 i 6.
4. Bez uszczerbku dla art. 40 ust. 4 lit. b), w celu przygotowania decyzji Prezydium Przewodniczący może zobowiązać sekretarza generalnego do opracowania dokumentów do rozpatrzenia oraz zaleceń co do decyzji dotyczących każdej z omawianych kwestii; te dokumenty i zalecenia są załączane do projektu porządku obrad.

5. Dokumenty te powinny zostać udostępnione członkom drogą elektroniczną przynajmniej na dziesięć dni przed rozpoczęciem posiedzenia. Poprawki do dokumentów Prezydium muszą dotrzeć do sekretarza generalnego najpóźniej na dwa dni robocze przed rozpoczęciem posiedzenia Prezydium, zgodnie z obowiązującymi zasadami zgłaszania poprawek, i powinny zostać udostępnione drogą elektroniczną natychmiast po ich przetłumaczeniu.
6. W wyjątkowych okolicznościach Przewodniczący może zastosować procedurę pisemną w celu przyjęcia decyzji innych niż decyzje dotyczące osób. Przewodniczący przekazuje członkom propozycję decyzji i zwraca się do nich o powiadomienie go na piśmie w ciągu pięciu dni roboczych o ewentualnych zastrzeżeniach. Uznaje się, że decyzja zostaje podjęta, o ile nie wpłyną zastrzeżenia od co najmniej sześciu członków.

Artykuł 39

Przewodniczący

1. Przewodniczący kieruje pracami Komitetu.
2. Przewodniczący reprezentuje Komitet. Może delegować uprawnienia w tym zakresie.
3. W przypadku nieobecności lub innej ważnej przyczyny Przewodniczący jest reprezentowany przez pierwszego wiceprzewodniczącego; jeżeli ten jest również nieobecny lub z ważnych przyczyn nie może się podjąć tego zadania, Przewodniczący jest reprezentowany przez jednego z pozostałych wiceprzewodniczących.

Artykuł 40

Komisja Spraw Finansowych i Administracyjnych

1. Prezydium tworzy, na mocy art. 37, doradczą Komisję Spraw Finansowych i Administracyjnych (CAFA), której przewodniczy jeden z członków Prezydium.
2. Terminy posiedzeń i porządki obrad są ustalane przez przewodniczącego tej komisji, działającego w porozumieniu z jej pierwszym wiceprzewodniczącym.
3. Komisja Spraw Finansowych i Administracyjnych może wyznaczyć spośród swoich członków przedstawiciela, który będzie pomagał jej przewodniczącemu w zdawaniu Prezydium sprawy z powierzonych mu zadań.
4. Komisja Spraw Finansowych i Administracyjnych realizuje następujące zadania:
 - a) rozpatrywanie i przyjmowanie przedstawionego przez sekretarza generalnego wstępnego projektu preliminarza dochodów i wydatków, zgodnie z art. 75;
 - b) opracowywanie projektów zarządzeń i decyzji Prezydium w sprawach finansowych, organizacyjnych i administracyjnych, włączając w to przepisy i decyzje dotyczące członków i zastępców;

dokumenty te wraz z podsumowaniem decyzji CAFA są przesyłane członkom Prezydium, zgodnie z art. 38 ust. 4 i 5;
 - c) doradzanie we wszelkich istotnych sprawach, które mogą zagrozić prawidłowemu zarządzaniu środkami lub osiągnięciu wyznaczonych celów, zwłaszcza w odniesieniu do prognozowanego wykorzystania środków finansowych;
 - d) doradzanie i dokonywanie ocen, jeśli chodzi o wykonanie bieżącego budżetu, transfery środków, procedury związane z planami zatrudnienia, środki na administrację, a także o działania dotyczące projektów związanych z nieruchomościami.
5. Przewodniczący Komisji Spraw Finansowych i Administracyjnych reprezentuje Komitet wobec organów władzy budżetowej Unii.

Opinie, raporty i rezolucje: tryb postępowania Prezydium

Artykuł 41

Opinie: podstawy prawne

Zgodnie z art. 307 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komitet przyjmuje swoje opinie:

- a) gdy Parlament Europejski, Rada lub Komisja konsultują się z nim w przypadkach przewidzianych w Traktatach, jak również – jeśli jedna z tych instytucji uzna to za stosowne – we wszystkich innych przypadkach, w szczególności jeśli dotyczą one współpracy transgranicznej;

- b) z inicjatywy własnej, w przypadkach, w których uzna to za stosowne:
- (i) w oparciu o komunikat, sprawozdanie lub wniosek ustawodawczy przesłane Komitetowi do wiadomości przez inną instytucję Unii Europejskiej lub na wniosek państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie w bieżącym lub nadchodzącym półroczu;
- albo
- (ii) całkowicie z inicjatywy własnej we wszystkich innych przypadkach.
- c) gdy zwrócono się o opinię do Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na mocy art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a Komitet uzna, że w grę wchodzi określone interesy regionalne.

Artykuł 42

Opinie: wyznaczenie właściwej komisji

1. Z chwilą otrzymania dokumentów od Rady, Komisji lub Parlamentu Europejskiego, Przewodniczący przydziela je właściwym komisjom. Prezydium jest o tym informowane na kolejnym posiedzeniu.
2. Jeżeli temat opinii należy do zakresu kompetencji co najmniej dwóch komisji, Przewodniczący wyznacza komisję odpowiedzialną i, jeżeli jest to niezbędne, może zaproponować Prezydium utworzenie grupy roboczej złożonej z przedstawicieli danych komisji.
3. Komisja, która nie zgadza się z decyzją podjętą przez Przewodniczącego na podstawie ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, może za pośrednictwem swojego przewodniczącego zwrócić się do Prezydium o rozstrzygnięcie.

Artykuł 43

Wyznaczenie sprawozdawcy generalnego

1. W przypadku gdy dana komisja nie jest w stanie opracować projektu opinii w wymaganym terminie, Prezydium może zaproponować wyznaczenie przez Zgromadzenie Plenarne sprawozdawcy generalnego, odpowiedzialnego za przedstawienie projektu opinii bezpośrednio Zgromadzeniu.
2. W przypadku gdy wymagany termin nie pozostawia czasu wystarczającego do wyznaczenia sprawozdawcy generalnego przez Zgromadzenie Plenarne, wyznaczyć go może Przewodniczący, a Zgromadzenie Plenarne jest o tym informowane na kolejnym posiedzeniu.
3. Sprawozdawca generalny musi należeć do danej komisji.
4. W obu tych przypadkach, jeżeli to możliwe, dana komisja zbiera się, aby przeprowadzić ogólną debatę wstępną na dany temat.

Artykuł 44

Opinie z inicjatywy własnej

1. Wnioski o opracowanie opinii z inicjatywy własnej w rozumieniu art. 41 lit. b) ppkt (ii) mogą być przedstawiane Prezydium przez trzech jego członków, przez komisję za pośrednictwem jej przewodniczącego lub przez 32 członków Komitetu. Muszą one dotrzeć do Prezydium wraz z uzasadnieniem w tym samym czasie co wszystkie inne dokumenty do rozpatrzenia określone w art. 38 ust. 4 i, jeżeli to możliwe, przed zatwierdzeniem rocznego programu prac.
2. Prezydium decyduje większością trzech czwartych oddanych głosów o uwzględnieniu wniosków o opracowanie opinii z inicjatywy własnej w rozumieniu art. 41 lit. b) ppkt (ii). Opinie powierza się, zgodnie z przepisami art. 42, komisji właściwej w danej dziedzinie. Przewodniczący informuje Zgromadzenie Plenarne o wszystkich decyzjach Prezydium dotyczących zatwierdzenia i przydzielenia tych opinii z inicjatywy własnej.

Artykuł 45

Przedstawianie rezolucji

1. Rezolucje powinny się znaleźć w porządku obrad tylko wtedy, gdy dotyczą zarazem działalności Unii Europejskiej, ważnych problemów społeczności regionalnych lub lokalnych oraz spraw aktualnych.

2. Propozycje rezolucji lub wnioski o opracowanie rezolucji mogą być przedstawiane Komitetowi przez przynajmniej 32 członków lub przez grupę polityczną. Wszystkie propozycje lub wnioski muszą być przedstawione Prezydium na piśmie i muszą zawierać nazwiska popierających je członków lub nazwę grupy politycznej. Muszą one zostać złożone u sekretarza generalnego najpóźniej na pięć dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia Prezydium.
3. Jeżeli Prezydium zdecyduje, że Komitet powinien rozpatrzyć projekt rezolucji lub wniosek o opracowanie rezolucji, może ono:
 - a) wpisać projekt rezolucji do wstępnego projektu porządku obrad sesji plenarnej, zgodnie z przepisami art. 15 ust. 1; albo
 - b) wpisać projekt rezolucji do porządku obrad następnej sesji plenarnej, zgodnie z art. 15 ust. 6 zdanie drugie; tekst ten jest rozpatrywany w drugim dniu obrad.
4. Projekty rezolucji, które dotyczą wydarzeń nieprzewidzianych i zaszłych po upływie terminu określonego w ust. 2 niniejszego artykułu (rezolucje o pilnym charakterze) i które są zgodne z przepisami ust. 1 niniejszego artykułu, mogą być zgłaszane na początku posiedzenia Prezydium. Jeżeli Prezydium stwierdzi, że propozycja dotyczy kluczowych zadań Komitetu, postępuje zgodnie z trybem przewidzianym w ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu. Każdy członek może na Zgromadzeniu Plenarnym zgłosić poprawki do projektu rezolucji o pilnym charakterze.

Artykuł 46

Rozpowszechnianie opinii, raportów i rezolucji

Prezydium jest odpowiedzialne za rozpowszechnianie opinii, raportów i rezolucji przyjętych przez Komitet. Przyjmuje także wytyczne dotyczące procedury podejmowania działań następczych związanych z opiniami, zgodnie z przepisami art. 56.

ROZDZIAŁ 4

Konferencja Przewodniczących

Artykuł 47

Skład

W skład Konferencji Przewodniczących wchodzi: Przewodniczący, pierwszy wiceprzewodniczący oraz przewodniczący grup politycznych. Przewodniczący grupy politycznej może być reprezentowany przez członka swej grupy.

Artykuł 48

Kompetencje

Konferencja Przewodniczących zbiera się, aby omówić wszelkie sprawy przedłożone jej przez Przewodniczącego, w szczególności w celu przygotowania i ułatwienia osiągnięcia porozumienia politycznego w sprawie decyzji, które mają zostać podjęte przez inne organy Komitetu.

Przewodniczący w swoim wystąpieniu przed Prezydium zdejmuje sprawę z dyskusji, które miały miejsce na posiedzeniu Konferencji Przewodniczących.

ROZDZIAŁ 5

Komisje

Artykuł 49

Skład i kompetencje

1. Na początku każdej pięcioletniej kadencji Zgromadzenie Plenarne ustanawia komisje odpowiedzialne za przygotowanie jego prac. Zgromadzenie, na wniosek Prezydium, decyduje o ich składzie i zakresie kompetencji.
2. Skład komisji musi odzwierciedlać proporcje udziału procentowego państw członkowskich w Komitecie.
3. Członkowie Komitetu muszą należeć przynajmniej do jednej, a najwyżej do dwóch komisji. Prezydium może dopuścić wyjątki wobec członków należących do delegacji krajowych, które liczą mniej członków, niż wynosi liczba komisji.

*Artykuł 50***Przewodniczący i wiceprzewodniczący**

1. Każda komisja wybiera spośród swoich członków przewodniczącego, pierwszego wiceprzewodniczącego oraz do dwóch innych wiceprzewodniczących. Wybierani są oni na okres dwóch i pół roku.
2. Jeżeli liczba kandydatów odpowiada liczbie stanowisk do obsadzenia, mogą oni zostać wybrani przez aklamację. W przeciwnym razie lub na wniosek jednej szóstej członków komisji są oni wybierani w drodze głosowania zgodnie z przepisami art. 33 ust. 2–4, określającymi tryb wyboru Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego Komitetu.
3. Jeśli przewodniczący lub wiceprzewodniczący komisji przestaje zasiadać w Komitecie lub ustępuje ze stanowiska przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego komisji, to wolne stanowisko jest obsadzone zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym artykule.

*Artykuł 51***Zadania komisji**

1. Komisje, zgodnie z kompetencjami przyznanymi im przez Zgromadzenie Plenarne na podstawie art. 49, debatuje nad dziedzinami polityki Unii. Głównym zadaniem komisji jest opracowywanie projektów opinii, raportów i rezolucji, które są następnie przedkładane do zatwierdzenia Zgromadzeniu Plenar-nemu.
2. Komisje podejmują decyzje w sprawie opracowania opinii zgodnie z:
 - art. 41 lit. a),
 - art. 41 lit. b) ppkt (i),
 - art. 41 lit. c).
3. Komisje opracowują projekt swojego rocznego programu prac zgodnie z priorytetami politycznymi Komitetu i przedkładają go Prezydium do zatwierdzenia.

*Artykuł 52***Zwoływanie komisji i porządek obrad**

1. Przewodniczący każdej komisji, działając w porozumieniu z pierwszym wiceprzewodniczącym, określa daty posiedzeń i porządek obrad.
2. Posiedzenie komisji zwołuje jej przewodniczący. Zawiadomienie o posiedzeniu zwyczajnym wraz z porządkiem obrad musi dotrzeć do członków najpóźniej na cztery tygodnie przed datą posiedzenia.
3. Przewodniczący jest zobowiązany do zwołania posiedzenia nadzwyczajnego komisji, jeżeli przynajmniej jedna czwarta członków zwraca się o to na piśmie; posiedzenie to musi się odbyć najpóźniej cztery tygodnie po złożeniu wniosku. Porządek obrad posiedzenia nadzwyczajnego jest ustalany przez członków, którzy złożyli wniosek. Jest on przekazywany członkom równocześnie z zawiadomieniem o zwołaniu posiedzenia.
4. Wszystkie projekty opinii i inne dokumenty do rozpatrzenia, które wymagają tłumaczenia, muszą dotrzeć do sekretariatu komisji co najmniej pięć tygodni przed datą posiedzenia. Muszą one zostać udostępnione członkom drogą elektroniczną najpóźniej na dwanaście dni roboczych przed tą datą. W wyjątkowych przypadkach przewodniczący może zmienić wymienione wyżej terminy.
5. Dokumenty należy przysyłać do sekretariatu pocztą elektroniczną, stosując standardowy format przyjęty przez Prezydium. Zawarte w dokumencie zalecenia polityczne nie powinny w sumie przekraczać 10 stron (15 000 znaków), przy czym ze względów językowych dopuszcza się przekroczenie tego limitu maksymalnie o 10 %. Przewodniczący komisji może wszakże wyrazić zgodę na odstępstwo od tej zasady w wyjątkowych wypadkach, kiedy charakter sprawy usprawiedliwia obszerniejsze ujęcie.

*Artykuł 53***Udział i wstęp publiczności**

1. Wszyscy członkowie i zastępcy biorący udział w posiedzeniu muszą podpisać listę obecności za każdy dzień posiedzenia.
2. Posiedzenia komisji są otwarte dla publiczności, chyba że komisja postanowi inaczej w odniesieniu do całego posiedzenia lub do konkretnego punktu porządku obrad.

3. Do uczestnictwa w posiedzeniach komisji i udzielenia odpowiedzi na pytania członków mogą zostać zaproszeni przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, jak również inne osoby.

Artykuł 54

Termin opracowywania opinii

1. Komisje przedstawiają projekty opinii w terminach przewidzianych w kalendarzu międzyinstytucjonalnym. Na analizę projektu opinii przewiduje się najwyżej dwa posiedzenia, nie wliczając w to pierwszego posiedzenia, podczas którego dokonuje się organizacji prac.
2. W drodze wyjątku Prezydium może zezwolić na dodatkowe posiedzenia w celu rozpatrzenia projektu opinii; może też przedłużyć termin przedstawienia projektu.

Artykuł 55

Treść opinii

1. Opinia Komitetu zawiera poglądy i zalecenia Komitetu w danej sprawie, jak również, w zależności od przypadku, konkretne propozycje wprowadzenia zmian do rozpatrywanego dokumentu.
2. Opinie Komitetu, w wypadku gdy odnoszą się do wniosków dotyczących aktów ustawodawczych w dziedzinach, w których Unia nie ma wyłącznych kompetencji, zawierają ocenę zgodności tych wniosków z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Inne opinie Komitetu mogą – w razie potrzeby – zawierać odniesienia do stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, stosownie do przypadku.

3. W opiniach mowa również, ilekroć to możliwe, o przewidywanym wpływie rozpatrywanego dokumentu na administrację oraz finanse regionalne i lokalne.
4. Opinie Komitetu odnoszące się do aktów ustawodawczych powinny zawierać zalecane poprawki do tekstu Komisji Europejskiej.
5. W razie potrzeby sprawozdawca opracowuje uzasadnienie. Nie jest ono poddawane pod głosowanie. Musi jednak być zgodne z tekstem opinii, która jest poddawana pod głosowanie.
6. Każdemu projektowi opinii, w którym proponuje się nowe działanie Komitetu o skutkach finansowych, musi towarzyszyć załącznik z szacunkami dotyczącymi kosztów tego działania. Prezydium przyjmuje przepisy służące wprowadzeniu niniejszego przepisu w życie.

Artykuł 56

Działania następcze w związku z opiniami Komitetu

Po przyjęciu opinii sprawozdawca i przewodniczący komisji, której powierzono przygotowanie projektu opinii, monitorują, ze wsparciem Sekretariatu Generalnego, przebieg procedury, w ramach której skonsultowano się z Komitetem, oraz podejmują wszelkie stosowne działania, by rozpowszechnić stanowisko Komitetu zawarte w opinii, z należytym uwzględnieniem kalendarza instytucjonalnego.

Artykuł 57

Zmienione opinie

1. Jeśli dana komisja uzna to za stosowne, może zwrócić się do Prezydium z wnioskiem o opracowanie projektu zmienionej opinii na ten sam temat i, w miarę możliwości, przez tego samego sprawozdawcę w celu uwzględnienia zdarzeń, jakie na poziomie międzyinstytucjonalnym zaszły w związku z daną procedurą ustawodawczą. W wypadku gdy stan zaawansowania procedury, w ramach której zasięgnięto opinii Komitetu, nie pozostawia Prezydium wystarczająco dużo czasu na podjęcie decyzji, Przewodniczący może zezwolić na opracowanie zmienionej opinii; informuje o tym Prezydium na jego najbliższym posiedzeniu.
2. Jeśli to możliwe, komisja zbiera się, by przeprowadzić dyskusję i przyjąć projekt zmienionej opinii, który przedkładany jest na najbliższej sesji plenarnej.

3. W wypadku gdy stan zaawansowania procedury, w ramach której zasięgnięto opinii Komitetu, nie pozostawia wystarczająco dużo czasu, by komisja mogła przyjąć projekt zmienionej opinii, przewodniczący komisji informuje o tym bezpośrednio Przewodniczącego Komitetu, aby umożliwić zastosowanie procedury wyznaczenia sprawozdawcy generalnego, o której mowa w art. 43.

Artykuł 58

Skarga w sprawie naruszenia zasady pomocniczości

1. Przewodniczący Komitetu lub komisja wyznaczona do opracowania projektu opinii mogą przedstawić wniosek o wniesienie skargi lub wniosek interwencyjny do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie naruszenia zasady pomocniczości przeciwko aktowi prawnemu, którego przyjęcie na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wymaga zasięgnięcia opinii Komitetu.
2. Komisja podejmuje decyzję większością oddanych głosów po sprawdzeniu, czy osiągnięto kworum określone w art. 64 ust. 1. Wniosek komisji przedkładany jest do decyzji Zgromadzeniu Plenarnemu, zgodnie z art. 13 lit. g), lub Prezydium, w przypadkach przewidzianych w art. 37 lit. j). Komisja uzasadnia swój wniosek w szczegółowym raporcie, w razie potrzeby uzasadniając w nim także, dlaczego należy pilnie podjąć decyzję na podstawie art. 37 lit. j).

Artykuł 59

Zaniechanie obowiązkowej konsultacji z Komitetem

1. Jeżeli w przypadkach przewidzianych przez Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie zasięgnięto opinii Komitetu Regionów, Przewodniczący Komitetu lub komisja mogą zaproponować Zgromadzeniu Plenarnemu, zgodnie z art. 13 lit. g), lub Prezydium, w przypadkach określonych w art. 37 lit. j), wniesienie skargi lub wniosku interwencyjnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
2. Komisja podejmuje decyzję większością oddanych głosów po sprawdzeniu, czy osiągnięto kworum określone w art. 64 ust. 1. Komisja uzasadnia swój wniosek w szczegółowym raporcie, w razie potrzeby uzasadniając w nim także, dlaczego należy pilnie podjąć decyzję na podstawie art. 37 lit. j).

Artykuł 60

Sprawozdanie na temat skutków opinii

Sekretariat Generalny przynajmniej raz w roku przedkłada Zgromadzeniu Plenarnemu sprawozdanie na temat skutków opinii Komitetu, które sporządza przede wszystkim na podstawie opracowań przekazywanych mu w tym celu przez każdą właściwą komisję oraz na podstawie informacji uzyskanych od odpowiednich instytucji.

Artykuł 61

Sprawozdawcy

1. Do opracowania projektu opinii każda komisja wyznacza na wniosek przewodniczącego jednego sprawozdawcę lub, w uzasadnionych przypadkach, dwóch sprawozdawców spośród swoich członków lub należycie upoważnionych zastępców.
2. Wyznaczając sprawozdawców, każda komisja zapewnia zrównoważony podział opinii.
3. W przypadku niecierpiącym zwłoki przewodniczący komisji może w celu wyznaczenia sprawozdawcy zastosować procedurę pisemną. Przewodniczący zwraca się do członków komisji o pisemne przekazanie mu w terminie trzech dni roboczych ewentualnych sprzeciwów co do wyznaczenia proponowanego sprawozdawcy. W przypadku gdy takowe zostaną zgłoszone, decyzję podejmują wspólnie przewodniczący i pierwszy wiceprzewodniczący.
4. Jeżeli przewodniczący lub jeden z wiceprzewodniczących zostanie wyznaczony na sprawozdawcę, na czas omawiania swojego projektu opinii przekazuje kierowanie posiedzeniem któremuś z wiceprzewodniczących lub najstarszemu obecnemu członkowi.
5. Jeżeli sprawozdawca przestaje być członkiem lub zastępcą członka Komitetu, spośród grona danej komisji wyznacza się nowego sprawozdawcę należącego do tej samej grupy politycznej, stosując w razie potrzeby procedurę przewidzianą w ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 62

Grupy robocze tworzone przez komisje

1. W sytuacjach, które tego wymagają, komisje, za zgodą Prezydium, mogą tworzyć grupy robocze. W ich skład mogą wchodzić członkowie innych komisji.
2. Członek grupy roboczej, który nie jest w stanie uczestniczyć w posiedzeniu, może zostać zastąpiony przez członka lub zastępcę należącego do jego grupy politycznej, figurującego na liście zastępców dla tej grupy roboczej. Jeżeli żaden zastępca z tej listy nie jest dostępny, dany członek może zostać zastąpiony przez jakiegokolwiek członka lub zastępcę należącego do jego grupy politycznej.
3. Każda grupa robocza może wybrać spośród swoich członków przewodniczącego i wiceprzewodniczącego.
4. Grupy robocze mogą przyjmować wnioski i przedstawiać je następnie swoim komisjom.

Artykuł 63

Eksperti z ramienia sprawozdawców

1. Sprawozdawca może korzystać z pomocy eksperta.
2. Eksperti z ramienia sprawozdawców i eksperci zaproszeni przez komisję mogą występować o zwrot kosztów podróży i pobytu.
3. Eksperti nie reprezentują Komitetu i nie wypowiadają się w jego imieniu.

Artykuł 64

Kworum

1. Za kworum na posiedzeniu komisji uznaje się obecność więcej niż połowy jej członków.
2. Kworum jest sprawdzane na wniosek członka i pod warunkiem, że przynajmniej dziesięciu członków głosuje za wnioskiem o stwierdzenie kworum. Dopóki nie zostanie złożony wniosek o sprawdzenie kworum, wszystkie głosowania są ważne bez względu na liczbę obecnych. Przed przystąpieniem do sprawdzenia kworum przewodniczący może zawiesić posiedzenie komisji najwyżej na dziesięć minut. Członków, którzy zgłosili wniosek o sprawdzenie kworum, a następnie opuścili salę posiedzeń, zalicza się w poczet obecnych. Jeśli obecnych jest mniej niż dziesięciu członków, przewodniczący może orzec, że nie ma kworum.
3. Jeżeli stwierdzony zostanie brak kworum, komisja może przejść do rozpatrzenia pozostałych punktów porządku obrad, które nie wymagają przeprowadzenia głosowania, i odłożyć obrady oraz głosowania nad zawieszonymi punktami porządku obrad do następnego posiedzenia. Wszystkie decyzje i głosowania z danego posiedzenia przed sprawdzeniem kworum pozostają ważne.

Artykuł 65

Głosowanie

Decyzje są podejmowane większością oddanych głosów. Mają tu zastosowanie przepisy art. 22 ust. 2.

Artykuł 66

Poprawki

1. Poprawki muszą zostać złożone do godz. 15.00 w dniu przypadającym na dziewięć dni roboczych przed datą posiedzenia. Termin ten może być w drodze wyjątku zmieniony przez przewodniczącego.

Poprawki na posiedzenia komisji mogą składać tylko członkowie tej komisji bądź należycie upoważnieni członkowie lub zastępcy, zgodnie z zasadami określonymi w art. 5 ust. 2. Prawo takie ma także – lecz wyłącznie w odniesieniu do własnej opinii – każdy nieposiadający upoważnienia zastępca powołany na sprawozdawcę.

Z prawa do składania poprawek na posiedzenia komisji może korzystać wyłącznie członek tej komisji albo należycie upoważniony inny członek bądź zastępca. Poprawki przepisowo zgłoszone przed utratą statusu członka lub zastępcy członka Komitetu bądź też przed udzieleniem lub wycofaniem pełnomocnictwa zachowują ważność.

Poprawki są tłumaczone w trybie priorytetowym i przekazywane sprawozdawcy, aby umożliwić mu przekazanie jego poprawek sprawozdawcy do Sekretariatu Generalnego przynajmniej na trzy dni robocze przed otwarciem posiedzenia. Poprawki sprawozdawcy muszą wyraźnie odnosić się do jednej poprawki lub kilku poprawek, o których mowa w akapicie pierwszym. Poprawki sprawozdawcy muszą być dostępne w formie elektronicznej zaraz po ich przetłumaczeniu, zaś najpóźniej w chwili otwarcia posiedzenia powinny zostać rozdane w wersji papierowej.

Stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ust. 1–6.

2. Głosowanie nad poprawkami następuje w kolejności punktów projektu opinii, które są rozpatrywane.
3. Ostateczne głosowanie dotyczy całości tekstu w brzmieniu uwzględniającym ewentualne poprawki. Jeśli opinia nie uzyskała większości oddanych głosów, komisja postanawia:
 - poddać ponownie pod dyskusję i głosowanie projekt opinii z uwzględnieniem poprawek przyjętych przez komisję, zgodnie z przepisami art. 54, albo
 - wyznaczyć nowego sprawozdawcę i tym samym rozpocząć nowy proces opracowywania opinii,
 - albo też odstąpić od opracowania opinii.
4. Po przyjęciu projektu opinii przez komisję przewodniczący komisji przekazuje ten dokument Przewodniczącemu Komitetu.

Artykuł 67

Decyzja o niewydawaniu opinii

1. Właściwa komisja może zdecydować o odstąpieniu od opracowania opinii w danej sprawie, jeśli uzna, że dany wniosek o konsultację w rozumieniu art. 41 lit. a) nie ma wpływu na interesy regionalne lub lokalne bądź nie ma znaczenia politycznego. Sekretarz generalny informuje o tej decyzji odpowiednie instytucje europejskie.
2. Właściwa komisja może postanowić o niewydawaniu opinii w danej sprawie, mimo że w jej ocenie wniosek o konsultację w rozumieniu art. 41 lit. a) jest istotny, jeśli uzna, że nowa opinia nie jest konieczna ze względu na priorytety lub w związku z przyjęciem zbliżonych opinii w niedawnej przeszłości. W takim wypadku Komitet może odpowiedzieć instytucjom Unii Europejskiej w formie pisma uzasadniającego odstąpienie od wydania opinii podpisanego przez Przewodniczącego Komitetu. Pismo przygotowuje przewodniczący właściwej komisji w porozumieniu ze sprawozdawcami poprzednich opinii w tej samej sprawie.

Artykuł 68

Procedura pisemna

1. W wyjątkowych okolicznościach przewodniczący komisji może zastosować procedurę pisemną w celu przyjęcia decyzji dotyczącej funkcjonowania tej komisji.
2. Przewodniczący przekazuje członkom propozycję decyzji i zwraca się do nich o powiadomienie go na piśmie w ciągu trzech dni roboczych o ewentualnych zastrzeżeniach.
3. Uznaje się, że decyzja zostaje podjęta, o ile nie wpłyną zastrzeżenia od co najmniej sześciu członków.

Artykuł 69

Przepisy mające zastosowanie do komisji

Stosuje się odpowiednio art. 11, art. 12 ust. 2, art. 17 ust. 1–3 i art. 20.

ROZDZIAŁ 6

Administracja Komitetu

Artykuł 70

Sekretariat Generalny

1. Komitet jest wspomagany przez Sekretariat Generalny.
2. Sekretariatem Generalnym kieruje sekretarz generalny.

3. Prezydium, działając na wniosek sekretarza generalnego, określa organizację Sekretariatu Generalnego tak, aby mógł on zapewnić odpowiednie funkcjonowanie Komitetu oraz jego organów, jak również służyć pomocą członkom Komitetu w wypełnianiu ich obowiązków. Określa ono przy tym zakres usług, jakie administracja powinna świadczyć członkom, delegacjom krajowym, grupom politycznym i członkom niezrzeszonym.
4. Sekretariat Generalny sporządza protokoły z obrad organów Komitetu.

Artykuł 71

Sekretarz generalny

1. Sekretarz generalny jest odpowiedzialny za wprowadzanie w życie decyzji podjętych przez Prezydium lub Przewodniczącego, zgodnie z niniejszym regulaminem i obowiązującymi przepisami. Sekretarz generalny uczestniczy z głosem doradczym w posiedzeniach Prezydium, które protokołuje.
2. Sekretarz generalny sprawuje swoją funkcję pod kierownictwem Przewodniczącego, który reprezentuje Prezydium. Co roku sekretarz generalny udostępnia Prezydium roczne sprawozdanie z działalności dotyczące pełnienia przez niego funkcji delegowanego urzędnika zatwierdzającego i przedstawia streszczenie tego sprawozdania do ewentualnej dyskusji.

Artykuł 72

Zatrudnienie sekretarza generalnego

1. Prezydium zatrudnia sekretarza generalnego na podstawie decyzji przyjętej większością dwóch trzecich oddanych głosów i po sprawdzeniu kworum określonego w art. 38 ust. 2 zdanie pierwsze.
2. Sekretarz generalny jest zatrudniany na pięć lat. Szczegółowe warunki jego umowy o pracę ustala Prezydium, zgodnie z przepisami art. 2 i odpowiednimi przepisami warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.

Mandat sekretarza generalnego może być przedłużony tylko raz, maksymalnie na pięć lat.

Funkcje sekretarza generalnego, w przypadku jego nieobecności lub niemożności pełnienia przez niego funkcji, wykonuje dyrektor wyznaczony przez Prezydium.

3. W odniesieniu do sekretarza generalnego uprawnienia nadane przez warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej organom uprawnionym do zawierania umów o pracę są wykonywane przez Prezydium.

Artykuł 73

Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej

1. Uprawnienia nadane przez regulamin pracowniczy Unii Europejskiej organowi powołującemu wykonywane są:
 - w przypadku urzędników grup zaszeregowania 5–12 w grupie funkcyjnej AD oraz urzędników grupy funkcyjnej AST – przez sekretarza generalnego,
 - w przypadku innych urzędników – przez Prezydium na wniosek sekretarza generalnego.
2. Uprawnienia nadane przez warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej organom uprawnionym do zawierania umów o pracę wykonywane są:
 - w przypadku zatrudnionych na czas określony pracowników grup zaszeregowania 5–12 w grupie funkcyjnej AD oraz zatrudnionych na czas określony pracowników grupy funkcyjnej AST – przez sekretarza generalnego,
 - w przypadku innych pracowników zatrudnionych na czas określony – przez Prezydium na wniosek sekretarza generalnego,
 - w przypadku pracowników zatrudnionych na czas określony w gabinecie Przewodniczącego lub pierwszego wiceprzewodniczącego:
 - w przypadku pracowników grup zaszeregowania 5–12 w grupie funkcyjnej AD, jak również w przypadku pracowników grupy funkcyjnej AST – przez sekretarza generalnego na wniosek Przewodniczącego,
 - w przypadku innych pracowników grupy funkcyjnej AD – przez Prezydium na wniosek Przewodniczącego.

Pracownicy zatrudnieni na czas określony w gabinecie Przewodniczącego lub pierwszego wiceprzewodniczącego zatrudniani są na okres do końca kadencji Przewodniczącego lub pierwszego wiceprzewodniczącego:

— w przypadku pracowników kontraktowych, doradców specjalnych i personelu miejscowego – przez sekretarza generalnego, na zasadach ustalonych w warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.

3. Prezydium oraz sekretarz generalny mogą przekazywać uprawnienia nadane im na mocy niniejszego artykułu.

Decyzje o przekazaniu uprawnień określają zakres przekazywanych uprawnień, ich ograniczenia i okres obowiązywania, a także to, czy beneficjenci tych uprawnień mogą je przekazywać innym osobom.

Artykuł 74

Obrady przy drzwiach zamkniętych

Prezydium obraduje przy drzwiach zamkniętych, jeśli podejmuje decyzje na mocy art. 72 i 73.

Artykuł 75

Budżet

1. Komisja Spraw Finansowych i Administracyjnych przedkłada Prezydium wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Komitetu na kolejny rok budżetowy. Prezydium przedstawia projekt preliminarza dochodów i wydatków do zatwierdzenia Zgromadzeniu Plenarnemu.

Przewodniczący, po konsultacji z Konferencją Przewodniczących, przedkłada Prezydium ogólne wytyczne strategiczne, które następnie są przedstawiane Komisji Spraw Finansowych i Administracyjnych w celu opracowania budżetu na rok n+2.

2. Zgromadzenie Plenarne zatwierdza preliminarz dochodów i wydatków Komitetu i przekazuje go Komisji, Radzie i Parlamentowi Europejskiemu w czasie pozwalającym na dotrzymanie terminów określonych w przepisach budżetowych.
3. Przewodniczący Komitetu, po konsultacji z Komisją Spraw Finansowych i Administracyjnych, wykonuje zestawienie dochodów i wydatków lub zleca jego wykonanie, zgodnie z wewnętrznymi przepisami finansowymi przyjętymi przez Prezydium. Przewodniczący realizuje to zadanie zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

TYTUŁ III

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ 1

Współpraca oraz przekazywanie i publikacja dokumentów

Artykuł 76

Umowy o współpracy

Prezydium może na wniosek sekretarza generalnego zawierać umowy o współpracy, aby ułatwić wykonywanie kompetencji Komitetu w kontekście stosowania Traktatów lub aby usprawnić współpracę polityczną.

Artykuł 77

Przekazywanie i publikacja opinii i rezolucji

1. Opinie Komitetu, jak również komunikaty dotyczące stosowania procedury uproszczonej, zgodnie z art. 27, bądź dotyczące decyzji o niewydawaniu opinii, zgodnie z art. 67, są kierowane do Rady, Komisji i Parlamentu Europejskiego. Podobnie jak rezolucje, są one przekazywane przez Przewodniczącą.
2. Opinie i rezolucje publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ROZDZIAŁ 2

Rozpowszechnianie informacji, jawność i oświadczenie o korzyściach finansowych członków

Artykuł 78

Publiczny dostęp do dokumentów

1. Każdy obywatel Unii oraz każda osoba fizyczna lub osoba prawna zamieszkała lub mająca siedzibę statutową w jednym z państw członkowskich ma prawo dostępu do dokumentów Komitetu Regionów, zgodnie z przepisami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem zasad, warunków

i ograniczeń ustalonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 i zgodnie z zasadami ustalonymi przez Prezydium Komitetu. Innym osobom fizycznym i osobom prawnym udostępnia się dokumenty Komitetu w miarę możliwości na tych samych warunkach.

2. Komitet tworzy rejestr swych dokumentów. W tym celu Prezydium przyjmuje przepisy wewnętrzne regulujące warunki dostępu i ustala listę dokumentów bezpośrednio dostępnych.

Artykuł 79

Oświadczenie o korzyściach finansowych członków

Obejmując stanowisko w Komitecie, członkowie wypełniają oświadczenie o korzyściach finansowych według przyjętego przez Prezydium wzorca, aktualizują je i udostępniają publicznie.

ROZDZIAŁ 3

Zasady używania języków

Artykuł 80

System tłumaczeń ustnych

W miarę możliwości podejmowane są środki w celu ułatwienia realizacji następujących zasad dotyczących tłumaczeń ustnych:

- a) Debaty Komitetu mogą być prowadzone we wszystkich językach urzędowych, chyba że Prezydium postanowi inaczej.
- b) Wszyscy członkowie mają prawo do wypowiedzania się na sesji plenarnej w wybranym przez siebie języku urzędowym. Wypowiedzi wygłaszane w jednym z języków urzędowych są tłumaczone symultanicznie na pozostałe języki urzędowe oraz na każdy inny język uznany przez Prezydium za niezbędny. Zasada ta odnosi się również do języków, co do których istnieje taka możliwość zgodnie z porozumieniami administracyjnymi, jakie Komitet zawarł z różnymi państwami członkowskimi.
- c) Na posiedzeniach Prezydium, komisji i grup roboczych dostępne jest tłumaczenie ustne z tych języków i na te języki, którymi posługują się członkowie, którzy potwierdzili swój udział w danym posiedzeniu.

ROZDZIAŁ 4

Obserwatorzy

Artykuł 81

Obserwatorzy

1. Po podpisaniu przez dane państwo traktatu o przystąpieniu do Unii Europejskiej Przewodniczący, uzyskawszy zgodę Prezydium, może zwrócić się do rządu państwa przystępującego o wyznaczenie obserwatorów w liczbie równej liczbie przyszłych miejsc w Komitecie przyznanych temu państwu.
2. W oczekiwaniu na wejście w życie traktatu akcesyjnego obserwatorzy biorą udział we wszystkich pracach Komitetu lub w ich części i dysponują prawem zabierania głosu w organach Komitetu.

Nie mają prawa do głosowania ani do kandydowania w wyborach dotyczących stanowisk w Komitecie. Ich udział w pracach Komitetu nie ma żadnego wpływu prawnego na działania Komitetu.

3. W odniesieniu do korzystania z infrastruktury Komitetu oraz zwrotu kosztów ponoszonych z tytułu działań obserwacyjnych obserwatorzy traktowani są tak samo jak członkowie Komitetu, w ramach środków finansowych przyznanych w tym celu w odpowiedniej linii budżetowej.

ROZDZIAŁ 5

Regulamin wewnętrzny

Artykuł 82

Zmiana regulaminu wewnętrznego

1. Zgromadzenie Plenarne większością głosów swoich członków decyduje o tym, czy istnieje potrzeba zmiany niektórych części lub całości niniejszego regulaminu wewnętrznego.

2. Zgromadzenie Plenarne powierza komisji *ad hoc* opracowanie sprawozdania i projektu tekstu, na podstawie których zatwierdza nowe przepisy większością głosów swoich członków. Nowe przepisy wchodzi w życie dzień po ich opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 83

Zarządzenia Prezydium

Prezydium może określić w drodze zarządzeń przepisy wykonawcze do niniejszego regulaminu, w zgodności z jego przepisami.

Artykuł 84

Wejście w życie regulaminu wewnętrznego

Niniejszy regulamin wewnętrzny wchodzi w życie dzień po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
